

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 3C/384/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8215205950
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8215205950.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v právnych veciach žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35831154, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtňa 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanej: Q. Ž., G.. XX.X.XXXX, XXX XX A. I. XX, právne zastúpenej: JUDr. Peter Vachan, advokát, Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, o zaplatenie sumy 178,53 Eur a o zaplatenie sumy 1.297,74 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Konanie o zaplatenie sumy 178,53 Eur s príslušenstvom zastavuje.

Konanie v časti o zaplatenie sumy 1.058,91 Eur s príslušenstvom zastavuje a v časti o zaplatenie sumy 238,83 Eur s príslušenstvom žalobu zamietá.

Žalovanej voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu v rozsahu 28%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

I. K nároku na zaplatenie sumy 178,53 Eur s príslušenstvom.

1. Žalobou doručenou súdu dňa 31.8.2015 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanej zaplatiť sumu 178,53 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% p.a. zo sumy 128,74 Eur od 10.10.2012 do 30.7.2014, úrok z omeškania vo výške 8,75% p.a. zo sumy 125,85 Eur od 31.7.2014 do 7.8.2014, úrok z omeškania vo výške 8,75% p.a. zo sumy 122,96 Eur od 8.8.2014 do 10.9.2014, úrok z omeškania vo výške 8,75% p.a. zo sumy 120,07 Eur od 11.9.2014 do 8.10.2014, úrok z omeškania vo výške 8,75% p.a. zo sumy 117,18 Eur od 9.10.2014 do 31.10.2014, úrok z omeškania vo výške 8,75% p.a. zo sumy 114,29 Eur od 1.11.2014 do 5.12.2014, úrok z omeškania vo výške 8,75% p.a. zo sumy 111,40 Eur od 6.12.2014 do 14.1.2015, úrok z omeškania vo výške 8,75% p.a. zo sumy 108,51 Eur od 15.1.2015 do 9.2.2015, úrok z omeškania vo výške 8,75% p.a. zo sumy 105,62 Eur od 10.2.2015 do 4.3.2015, úrok z omeškania vo výške 8,75% p.a. zo sumy 103,02 Eur od 5.3.2015 do 6.5.2015, úrok z omeškania vo výške 8,75% p.a. zo sumy 100,13 Eur od 7.5.2015 do 11.6.2015, úrok z omeškania vo výške 8,75% p.a. zo sumy 97,53 Eur od 12.6.2015 do 8.7.2015, úrok z omeškania vo výške 8,75% p.a. zo sumy 94,64 Eur od 9.7.2015 do 6.8.2015, úrok z omeškania vo výške 8,75% p.a. zo sumy 91,75 Eur od 7.8.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,75% p.a. zo sumy 18,05 Eur od 10.11.2012 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,75% p.a. zo sumy 35,21 Eur od 10.12.2012 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,75% p.a. zo sumy 33,52 Eur od 10.1.2013 do zaplatenia ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil postúpenou pohľadávkou spoločnosti Slovak Telekom, a.s. z faktúry č. 7211035222 v sume 18,05 Eur splatnej 9.11.2012, faktúry č. 7212111931 v sume 33,21 Eur splatnej 9.12.2012, faktúry

č. 7213219013 v sume 33,52 Eur splatnej 9.1.2013 a faktúry č. 7209979924 v sume 128,74 Eur splatnej 9.10.2012 a následnými úhradami žalovanej do podania žaloby v sume 36,99 Eur.

3. Podaním doručeným súdu 30.3.2020 žalobca vzal žalobu na zaplatenie pohľadávky mobilného operátora žalovanú pod sp. zn. 3C/384/2015 späť aj s celým jej príslušenstvom a to z dôvodu jej celkovej úhrady platbami žalovanej: 113,96 Eur - 17.3.2020; 8,46 Eur - 12.9.2019; 3,99 Eur - 16.7.2019; 7,75 Eur - 21.5.2019; 5,75 Eur - 11.3.2019; 7,98 Eur - 17.1.2019; 6,94 Eur - 13.11.2018; 10,62 Eur - 25.9.2018; 7,08 Eur - 16.7.2018; 3,36 Eur - 25.4.2018; 3,36 Eur - 14.3.2018; 3,36 Eur - 14.2.2018; 3,36 Eur - 17.1.2018; 3,36 Eur - 14.12.2017; 3,36 Eur - 8.11.2017; 3,36 Eur - 13.10.2017; 3,36 Eur - 20.9.2017; 3,36 Eur - 18.8.2017; 2,89 Eur - 19.7.2017; 2,89 Eur - 21.6.2017; 2,89 Eur - 17.5.2017; 2,89 Eur - 6.4.2017; 2,89 Eur - 8.3.2017; 2,89 Eur - 13.2.2017; 2,89 Eur - 9.1.2017; 2,89 Eur - 8.12.2016; 2,89 Eur - 4.11.2016; 2,89 Eur - 6.10.2016; 2,89 Eur - 6.9.2016; 2,89 Eur - 3.8.2016; 2,89 Eur - 7.7.2016; 2,89 Eur - 6.6.2016; 2,89 Eur - 3.5.2016; 2,89 Eur - 5.4.2016; 2,89 Eur - 8.3.2016; 2,89 Eur - 10.2.2016; 2,89 Eur - 7.1.2016; 2,89 Eur - 10.12.2015; 2,89 Eur - 11.11.2015; 2,89 Eur - 8.10.2015; 2,89 Eur - 9.9.2015; 2,89 Eur - 6.8.2015; 2,89 Eur - 8.7.2015; 2,60 Eur - 11.6.2015; 2,89 Eur - 6.5.2015; 2,60 Eur - 4.3.2015; 2,89 Eur - 9.2.2015; 2,89 Eur - 14.1.2015; 2,89 Eur - 5.12.2014; 2,89 Eur - 31.10.2014; 2,89 Eur - 8.10.2014; 2,89 Eur - 10.9.2014; 2,89 Eur - 7.8.2014; 2,89 Eur - 30.7.2014. Nadväzne na to žiadal konanie o tomto nároku zastaviť.

4. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), žalobca môže vziať žalobu späť.

5. Podľa § 145 ods. 1 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

6. Podľa § 146 ods. 1 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

7. Keďže žalobca zobral žalobu späť a na pojednávaní nariadenom na 31.3.2020 žalovaná nevzniesla žiadne relevantné námietky voči tomuto späťvzatiu žaloby, súd konanie podľa § 145 ods. 1 C.s.p. zastavil. Vychádzal pritom z medzi stranami nespornej skutočnosti, že žalovaná uhradila celú žalovanú sumu aj so žalovaným úrokom z omeškania svojimi skoršími úhradami ako aj poslednou platbou zo 17.3.2020.

II. K nároku na zaplatenie sumy 1.297,74 Eur s príslušenstvom.

8. Žalobou doručenou súdu dňa 11.1.2016 (pred spojením veci vedenou pod sp. zn. 3C/7/2016) sa spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné nám. č. 12, 060 01 Kežmarok (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) domáhal, aby súd žalovanej uložil zaplatiť sumu 1.297,74 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 28.1.2013 do zaplatenia ako aj náhradu trov konania.

9. Žalobu odôvodnil uzatvorením zmluvy o pôžičke č. XXXXXXX na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku v celkovej sume 2.792,62 Eur. Pôžičku mala žalovaná splatiť v 79-ich mesačných splátkach v sume po 35,35 Eur, pričom do podania žaloby uhradila len 468,93 Eur. Tvrdil, že vzhľadom na porušenie povinnosti splácať poskytnutú pôžičku v súlade so zmluvou a dňa 19.1.2013 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovanú k okamžitej splatnosti všetkých splátok jednorazovo, no žalovaná svoj dlh neuhradila.

10. Žalovanej bola žaloba doručená do vlastných rúk 27.6.2016. Voči uplatnenému nároku v podaní zo 6.7.2016 vzniesla námietky najmä čo do výšky žalovanej istiny, keď žalobca podľa nej nezohľadnil všetky ňou realizované úhrady. Namietala absenciu zákonom určených náležitostí spotrebiteľskej zmluvy, ktoré spôsobujú, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Žiadala o možnosť splatenia dlhu v splátkach.

11. Uznesením č.k. 3C/7/2016-32 z 2.11.2016 súd pripustil zmenu subjektov na strane žalobcu tak, že namiesto právneho predchodcu žalobcu vstúpila do konania spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o.,

Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154. Rozhodol tak na základe doručeného návrhu a následného preukázania doručovania oznámenia o postúpení pohľadávok z 30.9.2016.

12. V priebehu konania žalobca podaním z 23.2.2016 vzal žalobu späť v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 200,60 Eur, ďalej podaním z 27.1.2017 zobral žalobu späť v časti o zaplatenie 201,18 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania vzhľadom na dodatočné úhrady žalovanej realizované v období od 10.12.2015 do 9.1.2017 ako aj v časti o zaplatenie sumy 36,49 Eur uplatňovanej titulom nákladov na vymáhanie pohľadávok. Podaním z 27.4.2017 vzal žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 43,11 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania vzhľadom na dodatočné úhrady žalovanej realizované od 13.2.2017 do 6.4.2017, ďalej podaním z 15.8.2017 vzal žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 43,11 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania vzhľadom na dodatočné úhrady žalovanej realizované od 17.5.2017 do 19.7.2017 a podaním z 2.11.2017 vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 50,07 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania vzhľadom na dodatočné úhrady žalovanej realizované od 18.8.2017 do 13.10.2017. V podaní zo 6.2.2017 vzal žalobca žalobu späť v rozsahu sumy 50,07 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania vzhľadom na dodatočné úhrady žalovanej realizované od 8.11.2017 do 17.1.2018, podaním zo 16.5.2018 vzal žalobu späť v rozsahu sumy 50,07 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania vzhľadom na dodatočné úhrady žalovanej realizované od 14.2.2018 do 25.4.2018, podaním z 24.9.2018 vzal žalobu späť v rozsahu sumy 34,96 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania vzhľadom na dodatočnú úhradu žalovanej realizovanú 16.7.2018 a podaním z 5.12.2018 vzal žalobu späť v rozsahu sumy 87,02 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania vzhľadom na dodatočné úhrady žalovanej realizované 25.9.2018 a 13.11.2018.

13. V priebehu konania k námietkam žalovanej žalobca poukazoval na právny názor vyjadrený v rozsudku Súdneho dvora EU z 9.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. Klára Bíróová, ďalej § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka s poukazom na to, že výška dohodnutej odplaty neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu úverov v obdobných prípadoch a táto bola dohodnutá v primeranej výške. Podaním z 26.2.2019 (č.l. 181) žalobca uznal, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov a preto v časti prevyšujúcej rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru 1.267,32 Eur a do 26.2.2019 žalovanou zaplatenou sumou 1.028,49 Eur vzal žalobu späť a žiadal konanie zastaviť. Konečným žalobným nárokom uplatneným po spomenutých čiastkových úpravách a späťvzatiach tak žiadal, aby súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť sumu 238,83 Eur, úrok z omeškania vo výške 8,75 % p.a. zo sumy 798,42 Eur od 28.01.2013 do 10.12.2015, zo sumy 784,05 Eur od 11.12.2015 do 7.1.2016, zo sumy 769,68 Eur od 08.01.2016 do 11.2.2016, zo sumy 755,31 Eur od 12.2.2016 do 8.3.2016, zo sumy 740,94 Eur od 9.3.2016 do 5.4.2016, zo sumy 726,57 Eur od 6.4.2016 do 3.5.2016, zo sumy 712,320 Eur od 4.5.2016 do 6.6.2016, zo sumy 697,83 Eur od 7.6.2016 do 7.7.2016, zo sumy 683,46 Eur od 8.7.2016 do 3.8.2016, zo sumy 669,09 Eur od 4.8.2016 do 19.9.2016, zo sumy 654,72 Eur od 20.9.2016 do 16.10.2016, zo sumy 640,35 Eur od 17.10.2016 do 4.11.2016, zo sumy 625,98 Eur od 5.11.2016 do 8.12.2016, zo sumy 611,61 Eur od 9.12.2016 do 9.1.2017, zo sumy 597,24 Eur od 10.1.2017 do 13.2.2017, zo sumy 582,87 Eur od 14.2.2017 do 8.3.2017, zo sumy 568,50 Eur od 9.3.2017 do 6.4.2017, zo sumy 554,13 Eur od 7.4.2017 do 17.5.2017, zo sumy 539,76 Eur od 18.5.2017 do 21.6.2017, zo sumy 525,39 Eur od 22.6.2017 so 19.7.2017, zo sumy 511,02 Eur od 20.7.2017 do 18.8.2017, zo sumy 494,33 Eur od 19.8.2017 do 20.9.2017, zo sumy 477,64 Eur od 21.9.2017 do 13.10.2017, zo sumy 460,95 Eur od 14.10.2017 do 8.11.2017, zo sumy 444,26 Eur od 9.11.2017 do 14.12.2017, zo sumy 427,57 Eur od 15.12.2017 do 17.1.2018, zo sumy 410,88 Eur od 18.1.2018 do 14.2.2018, zo sumy 394,19 Eur od 15.2.2018 do 14.3.2018, zo sumy 377,50 Eur od 15.3.2018 do 25.4.2018, zo sumy 360,81 Eur od 26.4.2018 do 16.7.2018, zo sumy 325,85 Eur od 17.7.2018 do 25.9.2018, zo sumy 273,41 Eur od 26.9.2018 do 13.11.2018, zo sumy 238,83 Eur od 14.11.2018 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

14. Žalovaná v priebehu konania namietala, že zmluva neobsahuje adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu či sťažnosť, dobu trvania zmluvy ako aj údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a poplatkov prípadné poradie, v akom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia a termín konečnej splatnosti úveru. V podaní z 11.2.2016 cestou svojho právneho zástupcu namietala, nepreukázanie a zákonnosť výšky pôvodných neuhradených záväzkov, na úhradu ktorých bol poskytnutý daný spotrebiteľský úver ako aj na zanedbanie konania právneho predchodcu žalobcu s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splatiť poskytnutý spotrebiteľský úver pred jeho poskytnutím. Ročnú úrokovú sadzbu vo výške 32% považovala za prevyšujúcu priemernú

úrokovú sadzbu o viac ako 200% a tým za rozpornú s dobrými mravmi. K poskytnutému úveru ďalej namietala absolútnu neplatnosť celej zmluvy o úvere s poukazom na § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch.

15. Súd veci vedené pod sp. zn. 3C/384/2015 a 3C/7/2016 spojil uznesením sp. zn. 3C/384/2015-86 z 3.6.2019 na spoločné konanie, ktoré bolo ďalej vedené pod sp. zn. 3C/384/2015.

16. Spojené veci súd prejednal na pojednávaní, na ktorom vykonal dokazovanie oboznámením spisov 3C/7/2016 a 3C/384/2015 ako aj listinných dôkazov do nich predložených, hlavne: žaloba, zmluva o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX z 11.5.2012, obchodné podmienky platné od 1.10.2010, predžalobná upomienka z 19.1.2013 spolu s doručenkou, prehľad splátok a úhrad, odpor proti platobnému rozkazu zo 6.7.2016, výpisy z účtu žalovanej, oznámenie o postúpení pohľadávky z 30.9.2016 spolu s kópiou podacieho hárku o jeho doručovaní, vyjadrenia žalovanej, resp. jej právneho zástupcu z 24.1.2017, z 21.11.2017, z 21.11.2018, z 22.2.2019, z 11.4.2019, z 11.2.2020, z 27.2.2020 a z 4.3.2020, potvrdenie vydané spoločnosťou Prvá oddlžovacia s.r.o. z 23.1.2017, vyjadrenia a čiastočné späťvzatia žalobcu z 23.2.2016, z 27.1.2017, z 27.4.2017, z 15.8.2017, z 2.11.2017, zo 6.2.2018, zo 16.5.2018, z 24.9.2018, z 3.12.2018, z 26.2.2019 a z 22.5.2019, zo 7.1.2020, z 13.1.2020 a z 30.3.2020. Z vykonaných dôkazov bol vo veci zistený nasledovný skutkový stav.

17. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli 11.5.2012 zmluvu o poskytnutí pôžičky, na základe ktorej právny predchodca žalobcu mal žalovanej poskytnúť pôžičku v sume 1.267,32 Eur. Z predloženej zmluvy vyplývajú tieto dohodnuté náležitosti: schválená výška pôžičky: 1.267,32 Eur, výška mesačnej splátky pôžičky 35,35 Eur, počet splátok: 79, celková suma pôžičky: 2.792,65 Eur, termín konečnej splatnosti 12/2018, celkové náklady spotrebiteľa: 1.525,33 Eur, RPMN: 32,01%, ročná úroková sadzba: 32,00%, priemerná hodnota RPMN: 26,58 %. V zmluve bol ďalej uvedený údaj o tom, že žalovaná je invalidnou dôchodkyňou bez uvedenia výšky jej mesačného príjmu.

18. V zmysle vyhlásenia zmluvných strán pred pripojenými podpismi, riadnym vyplnením a podpísaním zmluvy všetkými zastúpenými stranami uzavrel právny predchodca žalobcu so žalovanou zmluvu, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné zmluvné podmienky. Podľa bodu 6.1 pripojených všeobecných obchodných podmienok platných od 1.10.2010 je klient povinný splácať riadne a včas poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve a v termíne uvedenom v bode 6.2 týchto zmluvných podmienok. V zmysle bodu 6.2 všeobecných obchodných podmienok pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo zmluve stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Podľa bodu 6.4 všeobecných obchodných podmienok prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Podľa bodu 12.1 všeobecných obchodných podmienok zmluva sa končí úplným splatením všetkých záväzkov a pohľadávok Klienta k Spoločnosti podľa Zmluvy. Podľa bodu 13.2 všeobecných obchodných podmienok posledná veta pre doručovanie písomností poštou platí, že sa považujú za doručené klientovi alebo povinnému piatym dňom po dni, keď bola písomnosť podľa údajov spoločnosti daná na prepravu.

19. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad k zmluve o pôžičke súd zistil, že právny predchodca žalobcu predpísal žalovanej splátky v sume 35,35 Eur. Z prehľadu vyplýva, že žalovaná zo začiatku platila uvedené splátky v dohodnutej výške, neskôr ich začala uhrádzať čiastočne mesačnými platbami v rôznej výške. Medzi stranami bolo nesporné, že do podania žaloby vykonala na splatenie úveru úhrady v sume 468,93 Eur. Z tohto prehľadu ďalej vyplýva, že právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanému za nezaplatené splátky pokuty v celkovej výške 201,80 Eur a náklady vymáhania v sume 36,49 Eur.

20. Z predžalobnej upomienky, ktorú právny predchodca žalobcu doručil súdu ako prílohu k podanej žalobe vyplýva, že dňa 19.1.2013 vyzval právny predchodca žalobcu žalovanú, aby jednorázovo uhradila všetky splátky v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami a to sumu 2.697,22 Eur v lehote do 3 dní od doručenia tejto upomienky. Doručenie tejto upomienky žalovanej je vykázané ku dňu 7.7.2015.

21. Medzi stranami bolo v podstate nesporné, že pred podaním žaloby žalovaná na úhradu poskytnutej pôžičky zaplatila sumu 468,93 Eur a po podaní žaloby postupnými splátkami sumu 559,56 Eur, teda spolu na splatenie úveru zaplatila sumu 1.028,49 Eur.

22. Na základe oznámenia o postúpení pohľadávok z 30.9.2016 súd ustálil, že právny predchodca žalobcu k 19.9.2016 postúpil pohľadávku z predmetného úveru vyčíslenú na sumu 1.250,69 Eur na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok. Na základe tohto postúpenia sa veriteľom pohľadávky mal stať žalobca.

23. Z vlastnej činnosti je súdu známe, že žalobca a obchodné spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné nám. 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 ako aj obchodná spoločnosť VÚB Leasing, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 820 05 Bratislava, IČO: 31 318 045 notárskou zápisnicou sp. zn. N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 z 11.12.2017 uzavreli projekt rozdelenia zlúčením, na základe ktorého sa žalobca stal nástupníckou spoločnosťou po spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné nám. 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 s výnimkou produktov splátkového predaja QCar a Triangel-splátkový predaj.

24. Podľa § 1 prvá veta zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

25. Podľa § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru.

26. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>.

27. Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

28. Podľa § 9 ods. 1 zákon o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a každá zmluvná strana dostane najmenej jedno vyhotovenie v listinnej podobe, alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

29. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí okrem iného obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

30. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>> a § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

31. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

32. Podľa § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského úveru (19.9.2016)

práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

33. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

34. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany,

ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

35. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

36. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

37. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

38. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

39. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

40. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

41. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

42. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

43. Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

44. V danom prípade súd právny vzťah medzi žalobcom, ktorý v zmluvnom vzťahu nastúpil na miesto právneho predchodcu žalobcu a žalovanou posúdil ako vzťah spotrebiteľský, keďže právny predchodca žalobcu vystupoval ako osoba konajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy, ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť. Na uvedený zmluvný vzťah bolo potrebné aplikovať ako ustanovenia Občianskeho zákonníka, tak aj zákon o spotrebiteľských úveroch, pričom zo strany súdu bolo potrebné posúdiť, či zmluva obsahuje zákonom vyžadované náležitosti. V zmysle § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch je okrem písomnej formy zmluvy potrebné, aby obsahovala ostatné obligatórne náležitosti, ktoré sú v uvedenom ustanovení uvedené. Absencia písomnej formy zmluvy ako aj niektorej z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 v spojení s § 9 ods. 2 zmluvy o spotrebiteľských úveroch má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalobca si uplatňuje nárok na zaplatenie istiny

úveru a úrokov, musí okrem iného preukázať, že zmluva má všetky náležitosti, aby sa úver nepovažoval za bezúročný a bez poplatkov.

45. Podľa názoru súdu v danej veci v uzatvorenej zmluve absentuje jasný a zrozumiteľný údaj o termíne konečnej splatnosti úveru poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch), keďže v zmluve je uvedený iba údaj 12/2018 bez uvedenia konkrétneho dňa, mesiaca a roku. Zákonodarca požiadavku na uvádzanie konkrétneho dátumu konečnej splatnosti úveru zaviedol s cieľom zvyšovania informovanosti spotrebiteľov. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia nevyhnutné, aby bol v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený osobitný údaj o dátume /deň, mesiac, rok/, kedy je splatná posledná splátka, teda uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru. Nie je postačujúce pokiaľ sa termín splatnosti dá vyvodiť z iných ustanovení zmluvy. Povinnosť uvádzať túto obligatórnu náležitosť zmluvy bola súdmi už viackrát judikovaná (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co 286/2014 zo dňa 27.5.2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/1201/2015 zo dňa 13.1.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/1546/2014 zo dňa 22.10.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/457/2015 zo dňa 23.3.2016). Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch a to jeho vyššie uvedených ustanovení je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. V súvislosti s rozsudkom Súdneho dvora EÚ C-42/15, súd poukazuje aj na názory v odborných článkoch: „Súdny dvor sa vo svojom rozhodnutí venoval výlučne sankciám vo vzťahu k absencii obligatórných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere a napokon, za použitia výkladu a contrario z rozsudku vyplýva, že za nezávažné porušenie, ktoré by sa nemalo trestať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, možno považovať jedine absenciu takej zmluvnej náležitosti, ktorá nemôže nijakým spôsobom spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“ (Systém ASPI - stav k 16.6.2017 do čiastky 66/2017 Z.z. Pokus o demýtizáciu rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Biróovej). Z uvedeného dôvodu je poskytnutý spotrebiteľský úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

46. Zmätočne je tiež v zmluve uvedený údaj označený ako „celková suma pôžičky“ so sumou 2.792,65 Eur, ktorá je zrejme celkovou sumou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Z analýzy zmluvy je totiž možné vyvodiť, že suma 2.792,65 Eur je súčtom schválenej výšky pôžičky (1.267,32 Eur) a položky „celkové náklady spotrebiteľa“ (1.525,33 Eur). Uvedené však nezodpovedá terminológii zavedenej a vyžadovanej § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý podľa názoru súdu vyžaduje aj terminologickú presnosť, pokiaľ ide o náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (napr. celková výška spotrebiteľského úveru - § 9 ods. 2 písm. g/, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť - § 9 ods. 2 písm. j/) a uvádzanie všetkých relevantných údajov zmluvy dodávateľom a to z dôvodu poskytnutia možnosti spotrebiteľovi komplexne posúdiť relevantné informácie o poskytovanom úvere, ktorých zmyslom je umožniť spotrebiteľovi, aby sa mohol bez akéhokoľvek zavádzania zo strany dodávateľa rozhodnúť, či zvažovanú úverovú zmluvu uzavrie, resp. či danú ponuku bude môcť porovnať s inými ponukami spotrebiteľských úverov dostupných na relevantnom trhu spotrebiteľských úverov. V zmluve tiež chýba uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Navyše z prehľadu splátok a úhrad žalovanou je zrejme, že veriteľ si na základe zmluvy účtoval pokuty a sankcie. Žiadne z týchto pokút a sankcií nie sú v zmluve uvedené a individuálne vyjednané so spotrebiteľom. Zmluva je písaná veľmi malým, takmer nečitateľným písmom a rovnako tak pripojené všeobecné obchodné podmienky, ktoré neboli so spotrebiteľom individuálne vyjednané a nebolo preukázané ani ich oboznámenie sa spotrebiteľom.

47. Súd má teda za to, že spotrebiteľ nemal pri uzatváraní zmluvy komplexné informácie o poskytovanom úvere, ktorých zmyslom je umožniť mu posúdiť všetky podmienky poskytovaného úveru a na základe nich sa rozhodnúť pre uzavretie zmluvy. Z dôvodu, že zmluva neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f/ a j/ zákona o spotrebiteľských úveroch je potrebné tento spotrebiteľský úver považovať v zmysle zákonného ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy za úver poskytnutý bez úrokov a bez poplatkov.

48. Rovnaký záver tiež vyplýva aj zo zjavného porušenia povinnosti právneho predchodcu žalobcu danej mu § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch pred uzavretím zmluvy posudzovať s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Žalobca do vydania tohto rozsudku

žiadnym spôsobom nereagoval na námietky žalovanej opakovane obsiahnutých v jej písomných podaniach o neskúmaní podmienok jej schopnosti splatiť spotrebiteľský úver pred jeho poskytnutím a zmluva neobsahuje ani žiadne údaje o príjme spotrebiteľa a odôvodnenej výške jej výdavkov. Zo strany žalobcu neboli navrhnuté žiadne dôkazy preukazujúce, že právny predchodca žalobcu pri poskytovaní úveru mal informácie o rodinných pomeroch žalovanej, o počte výživovou odkázaných osôb ako aj iných prípadných úveroch a ich splácaní, keďže žalovaný k týmto skutočnostiam nič nepredkladal a ani nič neuvádzal. Žalobca tiež netvrdil a ani nepreukazoval, že by jeho právny predchodca využil zákonom predpokladanú možnosť žiadať dlžníka ako spotrebiteľa o poskytnutie úplných, presných a pravdivých údajov potrebných na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, tak ako táto povinnosť spotrebiteľa vyplýva z § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca v konaní tiež netvrdil a ani nepreukázal, že by akýmkoľvek spôsobom skúmal výšku výdavkov žalovanej a osôb, s ktorými žila v spoločnej domácnosti a vplyv týchto výdavkov na posúdenie jej spôsobilosti splácať daný úver.

49. Cieľom § 7 ods. 1 v spojitosti s § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je dosiahnuť, aby dodávateľ vzal na zreteľ existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu ochorenie a pod. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

50. Dôsledkom vyššie uvedeného je záver súdu, že v zmysle § 11 ods. 2 v spojení s § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch právny predchodca žalobcu pred poskytnutím úveru ako veriteľ neposúdil so zákonom vyžadovanou odbornou starostlivosťou bonitu klienta prostredníctvom preukázania jeho príjmov, výdavkov a rodinného stavu, teda pri uzatvorení zmluvy konal bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa, čo je potrebné považovať za hrubé porušenie povinnosti zisťovania bonity klienta s odbornou starostlivosťou vedúce súd k záveru, že poskytnutý úver je aj z tohto dôvodu bez úrokov a poplatkov. Opísané zistenia súčasne vedú súd k záveru, že žalobca nebol oprávnený úver predčasne (jednorázovo) zosplatiť, pretože pri posudzovaní schopnosti splácať spotrebiteľský úver žalovanou nežiadal dlžníka o preukázanie v tomto smere rozhodujúcich skutočností. Rovnaký záver o nemožnosti poskytnutý úver zosplatiť vyplýva tiež zo zistenia, že možnosť predčasného zosplatenia nebola medzi stranami sporu v zmluve dohodnutá v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka (takéto oprávnenie žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu nevyplýva ani zo zmluvy ani z ťažko čitateľných pripojených všeobecných obchodných podmienok, ktoré ani neboli spotrebiteľom

podpísané). Navyše nebolo tvrdené ani preukázané, že pred zosplatením úveru upomienkou z 19.1.2013 právny predchodca žalobcu žalovanú upozornil na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka najmenej 15 dní pred uplatnením tohto práva.

51. Predčasné zosplatenie spotrebiteľského úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu preto súd považoval za absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom a to konkrétne s poukazom na § 11 ods. 2 vetu prvú zákona č. 129/2010 Z.z. ako aj § 53 ods. 9 a 565 Občianskeho zákonníka.

52. Pokiaľ súd dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, žalobca mal právo len na vrátenie poskytnutého úveru a to v rovnomerných splátkach po 16,04 Eur, resp. u každej piatej splátky v sume 16,05 Eur, čo pri zohľadnení vyššie špecifikovaných úhrad žalovanej do 4.9.2012 v sume 106,05 Eur znamená, že žalovaná sa dostala do omeškania až 21.12.2013 so sumou 6,24 Eur a úplná splatnosť úveru nastala 20.12.2018 (k uvedenému dňu mala žalovaná právnomu predchodcovi žalobcu zaplatiť sumu 1267,32 Eur). Na žalobcu však bola pohľadávka postúpená k 19.9.2016 (pozri oznámenie o postúpení pohľadávok z 30.9.2016) a keďže § 17 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávok umožňoval len prevod splatnej pohľadávky, podľa zistení súdu mohlo dôjsť len k postúpeniu pohľadávky pozostávajúcej z omeškaných splátok v sume 219,88 Eur s úrokom z omeškania priebežne vznikajúcim z dôvodu oneskorených úhrad žalovanej. Túto sumu omeškaných splátok nezaplatených k 19.9.2016 súd zistil odpočítaním celkových úhrad žalovanej do 18.9.2016 (598,26 Eur - táto suma zahŕňa aj dotačné úhrady žalovanej realizované v malých peňažných sumách v období od 15.8.2013 do 3.8.2016 celkovo v sume 492,21 Eur) od súhrnu všetkých do toho času splatných splátok (818,14 Eur). Splátky zročné od 20.9.2016 do 20.12.2018 v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu splatné neboli, preto nárok v tomto rozsahu ani nemohol byť na žalobcu postúpený a tak v tomto rozsahu nie sú u žalobcu dané podmienky vecnej aktívnej legitimácie pre priznanie žalovaného nároku. Z vykonaného dokazovania však súd zistil, že žalovaná do rozhodnutia súdu (t. j. do 1.4.2020) zaplatila spolu s ďalšími dodatočnými úhradami realizovanými v období od 19.9.2016 až 13.11.2018 až sumu 1.028,52 Eur (vzhľadom na písomné stanoviská strán predložené do konania je táto suma nesporná v rozsahu 1.028,49 Eur), a teda je nepochybné, že postúpená časť pohľadávky nesplateného úveru v sume 219,88 Eur bola ku dňu vydania rozhodnutia súdu už plne uhradená. Súčasne súd prepočítal, že suma 210,38 Eur zaplatená nad sumu istiny (1.028,52 Eur - 818,14 Eur) pokrýva aj všetky prípadné úroky z omeškania z omeškaných splátok, na ktoré mal žalobca od žalovanej právo a ktoré v žalobe požadoval priznať vo výške 8,75% ročne. Preto v tej časti, v ktorej žalobca nechal žalobu späť (t.j. v časti o zaplatenie sumy 238,83 Eur s k tomu prislúchajúcim úrokom z omeškania) súd vyhodnotil žalobný nárok ako nedôvodný, následkom čoho v nezastavenej časti žalobu zamietol. Súd pritom poznamenáva, že vzhľadom na tieto prezentované dôvody, bolo nadbytočné sa ďalej zaoberať ostatnými žalovanou vznesenými námietkami voči uplatnenému nároku, keďže tieto by na výsledku konania (t. j. zamietnutí žaloby v nezastavenej časti konania) nič nezmenili.

53. K žalobou uplatnenému nároku súd pre úplnosť poznamenáva, že dôvodom na zamietnutie časti žaloby pokiaľ ide o žalobcom požadovaný úrok je navyše i neplatnosť, ktorá je daná v týchto častiach zmluvy ich zrejším rozporom s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ, § 39 OZ v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy) s poukazom na ich výšku uvedenú v Zmluve (úrok vo výške 32% ročne), ktorá odôvodňuje záver, že výška tejto odplaty za poskytnuté finančné prostriedky neprimerane prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch v rozhodnom období známu súdu z jeho činnosti, osobitne uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (v mesiaci jún 2012 bola priemerná úroková sadzba za obdobné úvery vo výške 13,84% ročne - bližšie <https://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/financne-trhy/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank>). I keby v čase uzavretia Zmluvy ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení citovanom vyššie platné a účinné nebolo (čo však bolo) ani to by žalobcu nijako neoprávňovalo na to, aby za poskytnutie predmetného spotrebiteľského úveru požadoval od spotrebiteľa taký vysoký zmluvný úrok. Takýto postup žalobcu v tomto prípade súd hodnotí ako v hrubom rozpore s dobrými mravmi a preto zmluva je v časti úroku neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

54. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby nad sumu 238,83 Eur s úrokom z omeškania špecifikovaným v podaní žalobcu 26.2.2019, resp. v bode 13. tohto rozsudku a s prihliadnutím na postupne opakované čiastočné späťvzatia žaloby v podaniach z 23.2.2016, z 27.1.2017, z 27.4.2017, z

15.8.2017, z 2.11.2017, zo 6.2.2017, zo 16.5.2018, z 24.9.2018 a z 5.12.2018 súd konanie v tejto časti podľa § 145 C.s.p zastavil.

55. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v zmysle § 256 C.s.p., podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane, pričom ak strana svojím konaním zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná ich náhradu protistrane.

56. V oboch spojených konaniach žalobca pôvodne požadoval zaplatenie sumy 1.476,27 Eur s príslušenstvom (1.297,74 Eur + 178,53 Eur). Ako bolo vyššie odôvodnené, žalobca mal z poskytnutého spotrebiteľského úveru právo na vrátenie len sumy 818,14 Eur s príslušenstvom, čo po odrátaní úhrad žalovanej do podania žaloby v sume 468,93 Eur znamená, že ku dňu podania žaloby bol nárok dôvodný len v rozsahu sumy 349,21 Eur. Pokiaľ nárok v tomto rozsahu (349,21 Eur) bol žalovanou zaplatený až v priebehu súdneho konania, v dôsledku čoho pristúpil žalobca k späťvzatiu žaloby, zastavenie konania v tejto časti procesne zavinila žalovaná. Rovnako žalovaná procesne zavinila aj zastavenie konania pokiaľ ide o nárok na zaplatenie telekomunikačných služieb v sume 178,53 Eur. Žalovaná tak zodpovedá za prípadnú náhradu trov konania žalobcovi ohľadne nároku na zaplatenie sumy 527,74 Eur, čo predstavuje 36% z výšky pôvodne žalovaného nároku 1.476,27 Eur. Naopak žalobca zodpovedá za trovy konania v rozsahu zvyšku uplatneného nároku, t.j. 64%, keďže v tejto časti bol nárok buď posúdený ako nedôvodný, alebo z iných dôvodov ako pre úhrady žalovanej žalobca sám pristúpil k späťvzatiu žaloby (najmä pokiaľ ide o pôvodne uplatňovanú zmluvnú pokutu či sumu nákladov na vymáhanie pohľadávky). Keďže z obsahu spisu vyplýva, že žalovanou dodatočne zvolený právny zástupca (plnomocenstvo z 31.1.2020) doručil pred rozhodnutím súdu k veci vyjadrenia z 11.2.2020 a z 27.2.2020, bolo potrebné rozhodnúť, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu rozdielu medzi jej úspechom a neúspechom, t. j. v rozsahu 28%.

57. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 C.s.p. súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <.. a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.